

ଧାର୍ମିକ ପୌରାଣିକ ଉପନ୍ୟାସ

ଭାଗ-୩୯

ବାରଦର୍ଶି କିଛି କମ୍ ସମୟ ନୁହେଁ । ସାରା ପରିବାର ଠାରୁ ଅଳ୍ପନା ଦୂରରେ ରହିବେ । କେମିତି ସହିବେ ଅନ୍ୟମାନେ । କିନ୍ତୁ ପରେ ଜାଣିଲୁ, ସେହି ଦିନ ହିଁ ଅଳ୍ପନାଙ୍କ ଜୀବନର ଗତିପଥକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବଦଳାଇ ଦେଇଥିଲା ।

୧୪୫, ଆବେଗ, ଆକାଂକ୍ଷା, ଅପୂର୍ବଶାସ୍ତ୍ର ହୋଇ ରହିଲେ ସେ ତ କ୍ରୋଧାଗ୍ନିରେ ଜଳିପୋଡ଼ି ଅଭିଶାପ ହିଁ ଦେଇଥାଏ । ତାହାହିଁ ଯଦି ହିଁ ଅଳ୍ପନାଙ୍କ ଠାରେ । ବରଂ କଠୋର ସେ ଅଭିଶାପ, ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ ଅନୁକମ୍ପାରୁ ତାହାକୁ ସାମାନ୍ୟ କୋହଳ କରାଯାଇ କେବଳ ଦର୍ଶକ ପାଇଁ ବଳବତ୍ତର ରହେ ସେଇ ଅଭିଶାପ ।

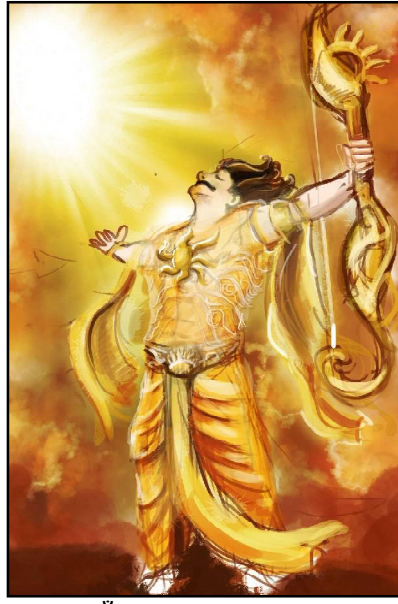
ଦ୍ଵିତୀୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ

ଡ. ସିଦ୍ଧୁ ସେନ

ମହାଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ଚରିତ୍ରକୁ ଉନୂନି ନାମରେ ନାମିତ କରି କିଛି ଉପନ୍ୟାସ ରଚନା କରିବାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନେଇଥିବା ଔପନ୍ୟାସିକା ଡ. ସିଦ୍ଧୁ ସେନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଲିଖିତ ଉପନ୍ୟାସ ‘ଦ୍ଵିତୀୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ’ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ସକଳ ଶକ୍ତିର ଉତ୍ସ । ଜଗତର ଆତ୍ମା । ଯାହାର ଆଲୋକରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇଥାଏ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ଵସ୍ଥାପନା ।

ସେଇ କର୍ଣ୍ଣ ବଞ୍ଚିରହିଛି, ସେ କେବଳ ଜଳନା ରୂପରେ ବଞ୍ଚି ରହିଛି । କୃଷାକ ପାଇଁ ବିଦ୍ରୋହ କାମେ ମନରେ । କଳାହୁସ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ । ହେଲେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ଏତେ ସହଜ ନୁହେଁ । ସେ ଯେ ପଞ୍ଚପାଣ୍ଡବଙ୍କ ପତ୍ନୀ ପୁଣି କୃଷ ସଖା । ଏସବୁ ଭାବିଲେ ନୈରାଶ୍ୟ କାମେ ମନରେ । ଯାହା ଭାଗ୍ୟରେ ଜଳିବା ହିଁ ଲେଖାହୋଇଛି । ତାକୁ ଜଳିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ତୁରନ୍ତା କର୍ଣ୍ଣର ଭାଗ୍ୟରେ କେବଳ ଜଳିବା ହିଁ ଲେଖାହୋଇଛି କାହାକୁ ଜଳାଇବା ପାଇଁ ନୁହେଁ ।

ସଞ୍ଜ ନୁହେଁ । ତାକୁ ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ହାତଛଡ଼ା କରିବା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ହେବନି । ଏକପଟେ ସଞ୍ଜ, ଅନ୍ୟପଟେ ନବନିର୍ମିତ ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ଥ ନଗରକୁ ଦେଖିବାକୁ ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିବ ।

ସୁଯୋଗ୍ୟ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବାକ୍ଷଣି ମିତ୍ର ହିଁ ମୋତେ ଆଗ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ‘କର୍ଣ୍ଣ, ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ଥ ଯିବାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଅ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ସେଠିକୁ ଯାଉଛୁ । ପିତାମହ, ମହାରାଜ ସମସ୍ତଙ୍କ ଇଚ୍ଛା, ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ରକ୍ଷାକରି ଆମେ ଏଠାକୁ ସମସ୍ତେ ଯିବୁ ।

ନାହିଁ । ସତରେ ଯେମିତି ମୁଁ ହିଁ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ଏକ ଅଂଶବିଶେଷ । ମୁଁ ତେଣୁ ତାଙ୍କ କଥାକୁ ଏହାର ପାରେନା । ତେଣୁ କଥାହେଲା ଆମେ ସମସ୍ତେ ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ଥ ଯିବୁ । ଆଉ ଏକାଠି ଯିବୁ । ସେଦିନ ବିଳମ୍ବିତ ରାତ୍ରିରେ ମୁଁ ମୋ ଶରନକଣ୍ଠକୁ ଫେରିଲି । ମୋ ଆଖିରେ ହଳି ଯାଇଥିଲା ନିଦ । ମୋତେ କେବଳ ଧରିଆଡ଼େ ଦେଖା ଯାଉଥିଲା ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ଥ ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ଥ... ।

ରଥାସଂପର୍କରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଆମର ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ଥର ଯାତ୍ରା । ହସ୍ତିନାପୁରକୁ ଏକସମୟରେ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ରଥ ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ଥ ଆଡ଼କୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ମୁଁ ଯେଉଁ ରଥରେ ବସିଥିଲି ସେ ରଥରେ ଥିଲେ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ, ଦୁଃଶାସନ ଓ ଅଶ୍ଵତ୍ଠାମା । ଆମ ଚିତ୍ତକଣ୍ଠା ମଧ୍ୟରେ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ଦେଖି ଦୃଢ଼ । ବିଶେଷକରି ମିତ୍ର ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଓ ଗୁରୁପୁତ୍ର ଅଶ୍ଵତ୍ଠାମା ଏ ଦୁର୍ଯ୍ୟୁଧନ ପାଇଲେ ମନରେ ମୋର ଆନନ୍ଦ ଖେଳିଯାଏ । ଅନେକକିଛି ଆଲୋଚନା ହୁଏ ।

ଆଜିର କବିତା

ହଁ ମୁଁ ଭଲରେ ଅଛି !... ଶକୁନ୍ତଳା ମହାପାତ୍ର ବେଳେ ବେଳେ ସମୟ ବି ପଚାରି ବସେ କେମିତି ଅଛି ମୁଁ ! ଆଶା ନିରାଶର ଛାଇ ଆଲୁଅ ମଧ୍ୟରେ ତାରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ତାର କୁର ପରିହାସକୁ ପାଥେୟ କରି ସଦ୍‌ବଳି ସହିବାକୁ ସମ୍ମତ କି ? ପଚାରି ମୁରୁକି ହସେ ସେ ମୋ ଭଉର ଅପେକ୍ଷାରେ ।

ମୋର ପ୍ରତୀକ୍ଷିତ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତ କେମିତି ତୁମକୁ ହିଁ ବାହିଁ ବସିଥାଏ ସ୍ଵନିତ ହୃଦୟ ଆଉ ଅପଲକ୍ଷ ନେତ୍ରରେ ପ୍ରତିଟି ଆକାଂକ୍ଷିତ ମୁହୂର୍ତ୍ତର ଶୁଭ ଶଙ୍ଖ ନାଦ ଆଶାରେ ତଥାପି ହସି ହସି କହିବାକୁ ହୁଏ ହିଁ ମୁଁ କେତେ ଭଲ ଅଛି ସତରେ ।

କ୍ଷତାକ୍ତ ହେବାକୁ ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ସକାଳୁ ଚଳି ଚଳି ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ହସିବାକୁ କାନ୍ଦିବାକୁ ସେଇ ପ୍ରୋତ୍ସାରେ ନିକଳୁ ଭାଗ୍ୟ ଦେବତା ସବୁ ଭଲ ମନକୁ ପଛରେ ପକାଇ ଦେଇ ତୁମ ପ୍ରଶ୍ନର ଭଉର ଦେବାକୁ ହିଁ ଭଲ ଅଛି ମୁଁ ଏତକ ନ କହି ମୋର ବା ଚାରି କଣ ଅଛି ଯେ ହେବୁ ତୁମେ ଅଛି ମୁଁ ଅଛି ଜୀବନ ଓ ଜୀବିକା ବି ଅଛି ସ୍ମୃତି ହାସ୍ୟ ଦେଇ କହିବାକୁ ହୁଏ ହିଁ ମୁଁ ଭଲ ରେ ଅଛି ଯା ଛଡ଼ା ମୋର ବା ଆଉ ଚାରି କଣ ଅଛି !

ଦୁଃଖୀ ମନ ପାଇଁ ମଲମ

ଶ୍ଵେତା ରାଉତ

ଯଦି ଆପଣ ବହୁତ ଶାନ୍ତ ରାଗି ଯାଇଛନ୍ତି, ଚିତ୍ତବିତା ହେଉଛନ୍ତି, ଆପଣଙ୍କୁ କ୍ଲୋଧ ଆସୁଛି, କାନ୍ଦ ଲାଗୁଛି, କାହାର କ୍ଳୋଧ କଥାରେ ରିଆକ୍ଟ କରି ମନ ଅଶାନ୍ତ ରହୁଛି, ନିଜ ବ୍ୟବହାର ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରହୁନାହିଁ ତେବେ ମାନସିକତା ଆପଣଙ୍କ ମନ ଦେଖିବ ଅଛି ବା ଅଶାନ୍ତ ଅଛି । ଆଜିକାଲି ଯେଉଁ ପରିବାରକୁ ବି ଗଲେ ଦେଖିବା ସମସ୍ତେ ନିକର କିଛି ନା କିଛି ଦୁଃଖ ଅଛି କହିଥାନ୍ତି ବା କାହାର ଅସୁବିଧାରଣ, ଦୁର୍ଯ୍ୟବହାର, କଟୁକଥାକୁ ନେଇ ଖୁସି ଅଶାନ୍ତ ବା ମନଦୁଃଖରେ ରହିଥାନ୍ତି ।

ସମ୍ପର୍କର ରାଜ୍ୟ

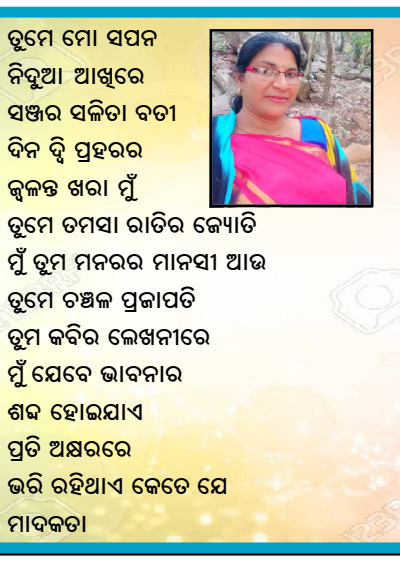

ସରଲୋକ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଯାଆନ୍ତି କିଛି ଗୋଟେ ଘଟଣା । ସେଇ କଥାକୁ ଗୁଣିହୋଇ ଆପଣ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ବିରକ୍ତ ହୋଇ କଥାହୁଅନ୍ତି, ସେତିକିବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ପୋର ବାଜେ ଆଉ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରମୋଦନର ମେସେଜ୍ ମିଳେ । ଆପଣ ଏତେ ଖୁସି ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଯେ ଦୋକାନୀ ସହିତ ହୋଇଥିବା ଘଟଣା ବା ବିରକ୍ତିଭାବ ଭୁଲିଯାଆନ୍ତି । ସେତେବେଳେ ଯଦି ଘରେ କେହି ସେ ଦୋକାନୀ କଥା ଉଠାନ୍ତି, ଆପଣ ‘ଛାଡ଼ ସେ କଥା’ କହି ଏତେଇ ଯାଆନ୍ତି । କାରଣ ଆପଣ ପ୍ରମୋଦନ କଥାରେ ଖୁସି ଥାଆନ୍ତି । କ୍ଳୋଡ଼କ୍ଳୋଡ଼ କଥାକୁ ଭୁଲିବାକୁ ବିକଳରେ କ୍ଳୋଡ଼ିଏ ଦରକାର ଯାହା ଆମଦ୍ଵାରା ହିଁ ସମ୍ଭବ । ଅନେକ କ୍ଳୋଡ଼ କ୍ଳୋଡ଼ କଥାକୁ ମନକୁ ନେଇ ନିଜର ମଣ୍ଡିଷରେ କେବଳ ‘ଘା’ପୃଷ୍ଠ କରନ୍ତି ।

ମୁଁ ତୁମ କରିର କବିତାଟିଏ ...

ପୁଷ୍ପାଞ୍ଜଳି ମିଶ୍ର

ମୁଁ ତୁମ କରିର କବିତା ଆଉ ଦାପତ ସକିତା ଭିକା ମାତିର ବାସ୍ତାରେ ମୁଁ ସାଧବର ବୋହୂଟିଏ ତୁମ ସୁହରେ ପାଉଁଶିନୀ ହସରେ ଯେ ଉନ୍ମୁତ୍ତିନୀ ତୁମେ ମୋ ଠାରୁ ଭାଷାର ଶାନ୍ତ ରୂପରେଖ ମୁଁ ତୁମ ବିନ୍ଦୁ ପରିଧି

ପ୍ରତି ପର୍ବେ ପର୍ବେ ଭରି ରହିଥାନ୍ତି ଅନାବିଳ ପ୍ରେମ କେତେ କୁହ ତୁମେ ଥରେ କେମିତି କହିବ ଆମ ସମ୍ପର୍କର ସାମା ରେଖା ତୁମ ମୋ ଭିତରେ ଖାଲି ଯାହା ଅଛି ଭାବର ଆବେଗ ସୃଷ୍ଟି ସେଇଥୁ ପାଇଁଟ କହିଦିଏ ଆଜି ମୁଁ ତୁମ କରିର କବିତା ବୋଲି ।

